

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII.

Reus Diumenge 20 de Febrer de 1898

Núm. 3.480

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Justa que 8 Pts.
en províncies trimestre. 350
Exterior y Ultramar. 1
Anticís, a preus convencionals.

Administració y edacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTOS DE SUSCRIPCION

En la Administració d'aquest diari y en les principals
bibliotecas d'aquesta ciutat y de fora. No s'envia
en Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No s'retornan los originales encara que no's publicquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinc de la tarde, Arrabal de
Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demés días de deu á una del matí y de tres á cinc de la tarde,
Unió, 17, primer.

Y.

Tos Desapareix ràpidament usant lo

XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse
als noys sans cap porrig. Vugis lo prospecto.

Tos FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

Tos

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Iltre. Acadèmia Mèdich Farmacèutica
de Barcelona.

Eficacament recomenada per aumentar la llet á las Mares de familia, en cuants casos s'ha hagi retirat per disgust, fluxitat, etc. Ab son ús, tota mare pot cristar á sos fills durant lo temps de la lactància.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

Vinyas Americanas

DE

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueres, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus reduïts y autenticitat garantizada.—Cinc milions d'estacas, y un milió de barbats.

D. EDUARD BORRÁS PEDRÉT

METJE-CIRURJIA

ha traslladat sa habitació y despaig al Arrabal de Santa Anna número 45, Reus.

SECCIÓ DOCTRINAL

R. I. P.

Es ja cosa sabuda que tot partit ó agrupació d'homes en que n'hi ha un que sobressurti massa d'altres y aquests per confessió de superioritat l'acaten en tot y per tot, corre perill de desapareixer l'ús que deixar d'existir lo capdill que ells mateixos proclamaren.

Que feren dels soldats que seguian á Indibil y Mandoni després de la derrota y mort d'abdos capdills? ¿Qué feren dels cartaginesos després d'Aníbal? ¿Qué n'quedá de la expedició de catalans y aragonesos á Orient després de la mort de Roger de Flor y Berenguer d'Entenza? Res ó casi res.

De molts d'ells la història ni'n parla més, com si ab aquella homes haguessin mort també tots los que en les empreses los ajudaren.

Com efectivament ells eran los caps, succehi lo natural: un cop mort lo cap lo cos quedá sens vida.

Posteriorment, ab la mort de Richelieu morí sa política, perque, com era exclusivament seva, ne hi havia en tot França un altre home capás de seguirla. Ab la mort política del tristament famós Olivares finà de moment la tiranía que desgovernava Espanya; d'igual modo que, ja més aprop, ab la mort de Návarez com ab la d'Espertero acabaren los partits polítics y foren modificadas sus ideas y sus procediments gubernamentals. Lo mateix, pe. acabarr ha vingut succehint ab tots los que per una ó otra causa, ja sia per mérits propis, ja per haver sàpigut aprofitar les ocasions, ja per caprichos de la sort, han pogut ferse indispensables.

PUNTOS DE SUSCRIPCION

En la Administración d'aquest diario y en las principales
bibliotecas d'esta ciudad y de fuera. No se envia
en Barcelona, litografía Mallorquí, calle Junquera, 6.

No se devuelven los originales hasta que no se publiquen.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

En el número 3.480 se publica la correspondencia entre el

editor y el lector que se publica en el número 3.480.

mort en Cánovas havia mort també al partit canovi. Y es així. La disgregació es inminent.

Uns opinen, com en Pidal, que deuen unir-se a Silvela. Altres segueixen a Romero, y res tindrà d' estrany que demà surti algun dels ex-ministres conservadors y s'erigeixi, ó, mes ben dit, quatre amics seus l'erigeixin en quefe d'un partit que fundarà ab qualsevol nom y al que s'adheriràn uns cuants dels antics conservadors proclamant que son los hereus lle-gítims d'en Cánovas.

No pochs quedarán a la espectativa de ficarse en lo que més convingui així que s'vegi qui serà l'que ab més facilitat pot obtenir lo poder, y finalment quedarán una dotzena dels més vells que s'retiraran de la vida pública per passar ab los diners guanyats fent de salvadors de la patria 'ls anys que 'ls quedan ab tranquilitat.

Le final no pot esser altre que 'l que tingué l'partit moderat y tots los que hi han hagut y hi hauràn mentres no's mudi'l modo de pensar castellà.

Ahir mateix què succeixi ab lo partit zorrillista després de la mort de Ruiz Zorrilla? Le mateix que te de succeixi ab lo conservador. Las ideas son diferents, pero l'carácter de la gent no.

Com aquests partits son personalistes, al mateix temps que s'descompon lo cos del home que fou l'in-sustituible de la cella se descompon també la colla que d'ell rebé vida; y així com la pols del cos se con-ton y s'barreja ab la terra, també la gent que compo-nia el partit se confonen y s'barrejan ab la dels al-tres partits crets ó que s'crean.

Los partits madrilenys ab la centralització veuen matal l'esperit de vida de totes las regions del Estat, feient que sia Madrid lo centre de la existencia d'elles y en lo partit lo que representa lo que Madrid per Espanya, resultant d'això que, com morta la cuca mor lo veri, mor lo quefa mort lo partit.

Ben segur que no's succeixi això si s'organisen sin com ho estém nessaltres los catalanistes, perque hem tingut bon cuidado sempre de que no hi hagi mai figures imprescindibles.

Serà casualitat, però es lo cert que la història ensenya que a Catalunya may o rara vegada han existit los homes imprescindibles. Per tot arreu ahost ve-yen una gran figura, i hi ha un altre n'una altra, i n'una altra, de la mateixa magnitud.

Y no es pas d'ara. En los exemples que hem citat en lo comensament, pot véures que ja en los primers temps històrics, el volquer espulsar lo jeu romà sortiden dos capdills, Indíbil y Mandoni. En la expedició á Orient el costat de Roger de Flor hi troben Berenguer d'Entenza. En las revoltas del 1640 ab Pau Clarris hi hagué en Tamarit... Sempre notaréu que, com si fos instant natural de la gent d'aquesta terra de totes las edats, son més d'un los que sobressurten en la di-recció d'una causa ó empresa.

(Quart) est esp espontàni així que s'organisen (34)

Aplech de treballs regionalistes

DISCURS de D. Enrich Prat de la Riba en la Academia de la Juventut Catòlica de Barcelona.

Vesteixen de Carnestoltes la expressió del amor à Deu; encara sovinten en las troncas, tant ó més que 'ls ve-ritables apòstols, los oradors de panegírich de acade-mia que cercan l'aplauso mundanal, lo lluhiment te-rrenabamés que de salvació de las ànimes, esperits retorichs plens de frases fetes y de figures llampants, que lluny, molt lluny de la senzilla naturalitat del Evangelí, se donen a Ciceron y als clàssichs, mentre olviden als Pares de la Iglesia y las deus evangèlicas en que aquests varen formarse.

Trevalemhi tots, donchs, en aquesta gran creu-hada y trevalemhi conscientiam, sempre y en totes bandas. Es la creu-hada de la naturalitat, aixó es, de la veritat; la Edat Mitja torna perque torna la naturale-sa y fugi la convenció y l'artifici. Torném à la natu-ralesa, tingüem à la naturalesa més respecte del que se li ha tingut fins ara. Si la gracia, si la acció de la di-vinitat sobre dels homes s'hi conforma sempre, segons doctrina de tots los teòlechs, be podém conformar-nos-nosmés, esperits limitats que aném ab misera-bles llanternas pel cor de las tenebres d'un mon des-conegut. Que 'ls pares sian pares y 'ls fills fills, y 'ls servents servents; que 'ls rics fassin de rics y de mitjà 'ls mitjans; que 'ls governs goberrin y 'l gobernats obheixin; que excomuniui 'l Papa y las autoritats eclesiàsticas y ningú més, y que ningú més que ell de-

veusaquí perque no podém nosaltres deixar may d'esser regionalistes. Per aixó may podrá en absolut desenrotillar-se a Catalunya aquest excés de mansuetut que s'nota en algunes de las altres regions espanyolas que, ab un cert fatalisme mussulmà, creuen que han nascut per cuas de pagell y accepten indiferentment y sense cap protesta lo paper que se 'ls hi imposa.

Lo regionalisme no perjudica al Estat al fer renai-xer las patrias naturals. Lo centralisme al mater l'es-perit de les províncies per absorvirlo tot lo centre, fa que un estat sia una vila ó ciutat. Si quan los eleméntys prengueren París, Fransa no hagués estat centralizada, haurien sigut amos d'una ciutat francesa. Com no era així, al pendre París prenian à la Fransa tota. Així també si 'l partit conservador no hagués estat tant ab-solutament personalist en Cánovas, quant morí ell haurien toseguit senyalat qui devia succeirlo.

Avuy tenen de buscar lo successor en un home que no pertanyia al partit, que si accepta la quesatura in-condicionalment ha de quedar en ridícul devant de la gent que hagi llegit ó sentit lo molt que ha dit en contra d'alguns dels que constitueixen l'ex-parlit conservador, ó bé, si vol atenir-se à lo que digué, ha de fer una selecció que donara per resultat tenir de treure à molts dels que fins are'l constituiren.

Tant si obta per una com per l'altra de las dues solucions, es ben segur que may més tornará à esser lo partit conservador lo mateix que servia d'instru-ment à Cánovas.

Desenganyis en Pidal: si no pot fet obrar lo mira-cle de que en Cánovas ressuciti, es inútil que s'esforci, lo partit conservador no existirà may més. Es mort.

C. R.

CRÓNICA

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICAS

del dia 19 de Febrer de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÒMETRE	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 h	AYGUA evap. en 24 h	ESTAT del cel	OBSE- par-ticular
3 t.	742	94	-	-	Navor	
HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS	VENTS	NEUVOLS			
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direcció	classe	can
9 m.	Sol... 23	6	16	E.	Cun Nin	06
3 t.	Sombra 16		14	E.		08

Estém pera entrar en la temporada de Quaresma, època de descans y de reculliment, y 'ns agraderia veure com nostres dignas autoritats locals prenen alguna mida ab respecte à las casas que sense poguer-selas calificar d'establiments tenen obertas sas portas

fineixi la doctrina y ordeni la conducta; que 'ls predi-cadors sian predicadors y 'ls académichs académichs; que 'ls mestres ensenyin y 'ls deixebles apenguin; que 'ls gremis sian gremis y las confraries confraries; y que 'ls catalans sian catalans y fassin de catalans, y que 'ls circuls y obras y academias que á Catalunya s'formin signin catalans y portin noms catalans y parlin en català y pensin y sentin y obrin á la catalana. Aixó es, que sia tothom lo que ha de ser segons sa natura-lesa.

La forsa dels prejudicis es tan gran, que la restau-ració completa sols pot esperar-se de las generacions que s'eduquin baix l'imperi d'aquests principis.

Vosaltres, gentiles dames, que sou lo centre de la vida de familia, y vosaltres, graciosas donzelles, que esteu cridades a serho, vosaltres ho heu de fer que go-berneu l'esperit del espòs y 'l del pare ab cadenes d'amor que son dolcissimes cadenes. Eduqueu als fills en la veritat, rebutjant tota mena d'hipocresia, tot element estrany, artificios ó convencional que vulga adulterarla; fugiu sempre de las cosas que semblan lo que no son ó volen servir sembla lo que no son; gra-beu ben fondo en son esperit l'odi á totas las conven-cions y artificis.

Vosaltres formeu l'esperit de las generacions. Féu-les cristianas y catalanas y hauréu complert ab Deu y ab la Patria.

fins à las tres, los quatre y quarts de cinc de la ma-tinada.

Cap capitol, à excepció d'aquestes de primer orde, ni cap ciutat que puga comparar-se à la nostra, permet ni consent, que son jovent tinga un osu shont mes que 'ls diners que li puga costar, es tant per la atmosfera que s'hi respira com per la corrupció que hi regna, molt y molt nociu á la seva salut.

Cridém, donchs, sobre aquest punt la atenció del M. Iltre. Sr. Alcalde, nostre distingit y particular amic D. Joseph M. Borrás, esperant de sus plausibles iniciatives, que possessionat de la bondat de nos-trà excitació, pendrà alguna mida àcertada, segur de que molts families han d'egrabirli, puig en l'ànim de tothom està corretjir l'abús y 'l vici.

S'ha encarregat de la direcció de la «Crónica Reusense» nostre particular amic y entich company en la premsa D. Joan Sugrañes y Aleu.

Romero Robledo, l'indispensable Weyler y el di-rector de *El Nacional*, han tingut la ocorrència de presentar-se com à candidat pera la Habana en las pròximes eleccions.

Volen demostrar al Gobern á la Reyna, y al país, ab lo seu triomf, que 'ls autonomistas de Cuba son en igual número que 'ls regionalistes de Catalunya, cuatro locos.

Què 'l Romero surti, per lo compte que al govern tindrà, cas que no 's presenti per cap districte d'Espanya, no ho negarem; però que 'l que 'l'acompanyen surtin també, es ja un xich més difícil, per no negarho en rodo.

Y sino el temps.

Ahir à la nit surti de la societat «La Palma» una mascarada que acompañada d'una banda de música recorregué variis carrers de la ciutat, tenint lloch, seguiment en lo seu saló un ball de trajo.

També en la societat «Círculo Republicano Histórico», hi tingué lloch la ceremonia de batejar la sala de ball per variis joves tranquils que forman part del coro «Eco Republicano».

Lo bon humor per lo que 's veu, no ha fugit del tot apesar de las desgracias que 'ns afageixen.

El Nacional de Madrid, que es l'únich periòdic de la Cort que fa honor à la tradició de guerrejar ab la ploma, no ab las armas, en son primer fonda «La voladura», de sa edició arribada en lo correu d'ahir, escriu:

«Honradamente declaramos que nos gustaria que se descubriese en esa catàstrofe la mano de un patriota español, cuyo nombre ofreceríamos à la admiración de todos los españoles.»

Què 'ls hi sembla à nostres lectors dels humanitaris sentiments de «El Nacional»?

Y la Espanya, no fa pas gayre temps, estava gober-nada per aquesta gent.

Sembia mentida que ab caracters tan sencers, ab gent tan patriota que s'alegra d'una desgracia com la del «Maine» y fins voldria que 'l hagués motivada un espanyol y ab aytals guerreros, s'hagin pogut aguantar tanta hostilada, tanta humiliació y tantas imposicions del govern de Washington, com les su-fertas per lo govern de Madrid durant lo mendo dels conservadors.

La companyia Dover que ve travallant en las tar-des dels dies festius en lo «Circo Frontón Reusense» nos anuncia per avuy un variat programa, lo qui se-gurament farà passar unes horas distretas als espec-tadors.

Los días de que venim disfrutant son més propis de una estació primaveral que de la temporada actual, lo que fa que nostres passeigs se vegin més concorreguts de lo acostumat.

Hem rebut una invitació redactada en català pera poguer assistir al ball de trajo que s'verifiqua demà à la nit en la concorreguda societat «El Alba».

Agrahím á la Comissió organitzadora de la festa sa-fina galantería.

Pera 'ls balls de distressas que en las societats «El Dírculo», «El Olimpo», «El Alba», «La Palmera», «Círculo Republicano Histórico», «Centro Republicano Democrático Autonomista» y «Juventud Reusense» que tindrán lloch avny à la nit, hem rebut varias luxosas y elegants invitacions pera senyora, distinció que agrahím á las respectivas juntes de govern,

Lo recaudat obrir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat puja a 1064'82 pess.

EN LO BALL DE DISFRESES,

—Hola, calveral tú aquí?

—Gràcies à Deu que hi ha algunes *mascareta* que m' diu alguna cosa!

—No ballas?

—No'n sé.

—Mira que un jove tan elegant y tan gaspo com tú no sapiguer ballar!

—Gràcies, *mascareta*, més val que 'ns en aném al restaurant à menjarnos un «sandwich».

—No fill, nosaltres no menjem en lo ball; però si ets tan amable demà enviam una pessa de la rica holanda de cotó, que ven PORTA à 10 pessetas la pessa de 20 metres.

SECCIO LITERARIA

Las cançons de ronda

La gran afició que hi ha à rondar y ballar *la jota* à la província de Lleida, no crech que 's degui à gran cosa més que al ser veïns d' Aragó, doncs si al pla d' Urgell se ronda més que no's balls, més endins y apropiantse més al Aragó—al Segriá—ja's balla d'un modo que res deixa que desitjar.

Lo ritme de la jota entusiasma molt y es que porta en si aparellades totes las sensacions: alegria, dolor, amor, desdeny, edi... per això es tan popular, per això la cantan per igual homens y donas, vells y jovens....

Qui canta sos mals espanta

y'l poble que ho comprén aixís, canta y fa cançons en las que si no sempre s'hi veu l'art, s'hi revela en canbi l'expontaneitat y la compenetració amb un goig ó pena fundament sentit. En les coplas de la gent del poble s'hi veu l'expressió franca y ruda del sentiment. No en va s'ha dit «que'l poble es un gran poeta; regularment produueix quan un estat d'ànim massa fort l'aqueixa:

Lo cantar vel alegria
y al cor meu no n'hi ha,
alegrat'en vida mia
que'l meu cor s'alegrarà.

Canta companyero canta
canta tu que jo no puch
que l'amor ne tinch malalta
Deu li torni la salut.

Y heus aquí una cosa: de cançons catalanes ne saben molt pocas, perque (segons diuen els cantadors) no estan ben fetas. Lo que volém dir amb això es que no s'apropian gayre bé al tò de *la jota*, la que no es estrany tota vegada que no s'ha fet per xó. En Riera y Bertrà ha fet *follies* excellents, altres han fet *carrandas* també molt ben fetas, pero n'he vistes en un y altre cas de vuyt versos en amunt y res per lo tant tenen que veure en los cantars baturros am rarissimes excepcions sempre de quatre. Encara més las *follies* y *carrandas* catalanes, se fan ab metrificació variada, desde l'vers de vuyt sílabas per avall, mentre que 's cantars propiament dits, de tots es sabut que son no mes de vuyt ó combinació amb els de set. Y naturalment, el cantarne indistintament de castellans y catalans, fa que aprenquin certs giros que aprofitan el compendre resultant d'això que 'n fan malbé de ten bonicas la segona de les citades.

Tot ho sacrifican mentre 's hi vinguin bé! Així textualment ho diuen.

* * *

De vegadas las ensopegan ó se les han apropiat integrals:

Roseret de dotze fullas
de quaranta nou colors:
de dotze horas que hi ha'l dia
orze estich pensant en vos.

Quan una colla de joves surt à rondar, regularment porta moltes intencions y sas coplas serán de tots istils. Al passar per devant de casa l'aymía d'un, li'n cantarán aquesta ó una per l'istil:

Maria obra 'l balcó
deixa entrar la lluna clare,
se trobarán dugas llunes
pit à pit y cara à cara.

Si no s'ha declarat encara, li dirà:
Donzella tanta hermosura
AMÉ jo no sé com vos ho feu,
no sé si es ventura vostra
ó si us he la dona Déu

6 de aquesta altra:

Maria tota sou flors
ne sou com la llet colada
com la rosa del roser
florida à la matinada.

Se dona 'l cas de que hi han pares que no 'ls hi fan res que la cosa vagi llarga y se 'ls cante:

De las Magdalenas vich
confessat y combregat:
m'han donat per penitencia
qu'hauria d'esser casat.

Les copiadas no juraria ni de molt que fossin del poble totes; podrían molt bè haverlas llegit si be que no ho duplo. Pro sevas ó no, totes fins ara son sèries y son les menos que cantan sobre tot en català, puig com no's dirigeixen solzament à *la xicoteta*, ab molta freqüència se 'ls sent cantar aquestas à sas ex-symas:

Si ho sabia t'ho diria
era ho sé y no t'ho vull dir
no haguessis sèti tan xerrayra
t' hauria casat ab mi.

Maria posat à monja
que'l cel ne tindràs guanyat
jo qu'es fadrins d'aquest poble
pera tu no n'hi ha cap!

A la meva enamorada
l'hi volia comprà un ret
ara que ja esta casada
l'in compraré un morralet.

La Maria la Terralla
n'ha comprat un violí
pera fer balla 'l Pedrós
tarde vespre y demà.

Maria quan eta à missa
gira la cara al altar
no la gira al ten maco
que t'en fa mori y penar.

Llegint aquestas coplas intercalades pot motar-se l'ús ó abús que fan del nom Maria. ¡Pero es un nom tan sacerreguit!

Veyém aquestas que devagades cantan y quina intenció en lo concell fa endevinar lo fi:

Maria pel bò que t'vull
no't cassis à la ribera
que t'farán menjar baijecas
y flors de carabasseres.

No't cassis amb un farré
no't enganyin farradures;
val més una oliverada
que tots los mallols y enclusas.

Mariola Mariola
no t'en cases à Corbins
que t'faré anà à defora
y a plegar fem pels camins.

Res engrasca tant com l'anar cantant y d'aquí las zavacanadas.

Jo sabia una cançó
que feya morir de riur:
am la punta d'un magall
me ven ensenyá d'escriurer.

Catarina de Montaro
baixa l'ordi amb un punxó
la palla am las estisoras
y l'ayqua amb un purgadó.

N'hi ha moltes de locals entre las que recordo:

De Bellmunt à Las Penellas
costa avall s'hi ha d'anar:
si voleu xicas bonicas
ameu à Castellera.

Lo Poal está en un plà
los Archs demunt d'una costa;
aden vila de Bellvis
¡quants y quants sospirs me costas!

Sant Sebastià gloriós
son patró de Fondarella,
teniu la fonteta aprop:
à devant de la capella.

Y ne n'hi pot faltar de broma:

Si voleu que us he las diga
les quatre ciutats del rey:
Mensenis y Foradada
Marcobau y Peradell.

(Quatre poblets de nostra província de Lleida casi tocant. Lo més gran d'ells te uns 60 veïns.)

No recordo qui excusionista célebre recullí cançons populars à son pas per nostres poblets y 's lamentava després de que cosa no n'hi hagués cap de seria.

VALERI SIERRA BOLDU.

(Acabard.)

SORTIDES

SECCIO OFICIAL

Registre civil

del dia 18 de Febrer de 1898

Naixements

Pere Rius Marcos, de Joseph y María.—Joan Roig Anton, de Serafí y Emilia.—María Gras Bové, natural de María.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Concepció Abelló Pascual, 2 mesos, paimer del Roser, 4.—Antonia Mestres Canals, 77 anys, Alcanys, 3.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d'avuy.—Sant Lleó.

Sant de demà.—Sant Félix.

SECCIO COMERCIAL

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'77	Cubas del 86	92'06
Exterior	81'16	Cubas del 90	76'12
Colonial	93'25	Aduanas	95'93
Norts	22'40	Oblig. 5 p. S. Almanza	78'50
Françes	16'40	Id. 3 p. S. França	38'62
Filipinas	95'87		

PARÍS

Exterior 61'12 Norts

GIROS

París 33'30 Londres 33'68

Se rebén ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d'or de tots los països.

ANUNCIS PARTICULARS

ALS HERNIATS

(Trencats)

Constitueix una gran equivocació la que sufreixen la majoria dels herniats (TRENCATS) al creure que qualsevol bruguera comprat al etzar lo suficient pera retenir y fins curar las hernias, essent aquest error causa de moltes complicacions funestas.

Per qui correspongui, no's deuria permetre lo cinisme de cert mercaders d'ofici que ab major descaro 's titulan «còptopèdistas» y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap títol que justifiqui sa competència y no obstant tenen lo «desahogo» d'anunciar en los periódics la curació radical de dita malaltia, quin mecanisme desconeixen en absolut.

A LAS MARES

Avans de sacrificar à vestres fills ab una vena, bruta, incòmoda y perillosa, consulteu ab vostre metge, ab segur, ratet vos dirà que pera la curació de vostres petits, lo remey mes prempre, segur, net, fàcil, cómodo y econòmic, es lo bruguera de cauchoic ab ressort, testimoniando això lo número ja important de criatures curades per tal medi, durant lo temps de ma permanència en aquesta ciutat.

Tirants Omoplàtics pera evitar lo carregament d'espàllas.

Faixas hipogàstricas pera corretjar la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

ciruriá especialista en lo tractament de las hernias ab llargs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauzelles d' Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

EN TARRAGONA: Visita tots les dimarts de 10 à 4 de la tarda, carrer Conde de Rius (avans Hospital) número 5, primer, 4.º

Diversions públiques

CIRCO FRONTON REUSENSE

Aquesta tarda à las tres à benefici dels clowns Navarrete y Caprani tindrà lloc un gran espectacle, executant célebres travails tots los artistas de la companyia.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y
tercera.
8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissaptes, (per Vilanova).
12'11 t. mercancías, segona y tercera.
1'57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus á Mora

9'33 m.—1'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 n

De Reus á Tarragona

8'30 m.—9'47 m.—2 t.—7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'20 n

BIBLIOTECA REGIONALISTA

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIO CATALANA	
«Lo Catalánisme», per Valentí Almirall	10 rals.
«Quadros», per Emili Vilanova,	2 " "
«La Dida», per Joseph Feliu i Codina,	2 " "
«Cartas Andorranas», per Joseph Aladern,	2 " "
«Costums típics», per id.	2 " "
«Alcover», monografia, per id.	4 " "
«Poesías», per Manel Marinelló,	2 " "
«Oda á Barcelona», per Jascinte Verdaguer,	4 " "
«Lo Pi de les tres branques», per id.	2 " "
«La Aglenya», per Ramon Masifern,	4 " "
«Croquis Pirinenchs», per J. Massó Torrents,	12 " "
«La Pata», per id.	4 " "
«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó,	2 " "
«Avant pel món», per Santiago Russiñol,	16 " "
«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell,	12 " "
«Obras catalanas», per Joseph Ixart,	20 "
«Poesías», de Joan Maragall,	8 "
«Alades», per Emili Guanyabens,	8 "
«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias i Montalban, per Bosch de la Trinxeria,	8 "
«Quan jo era noi», per A. de Riquer,	12 "
	20 "

ADMINISTRACIÓ L' CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS:
De Tarragona, 8'30 m.

ABANS DE LA SORTIDA AL

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE REUS, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.

DE MORA, 8'30 m.

DE BARCELONA, 8'30 m.

DE VILLENA, 8'30 m.

DE TARRAGONA, 8'30 m.

DE VILAFRANCA, 8'30 m.